

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-04-27245 רויכמן נ' כרמי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כב' השופטת רותית פינצ'וק אלט

תובעים צפריה רויכמן
ע"י ב"כ עו"ד שחר בן מאיר

נגד

נתבעים ערן כרמי
ע"י ב"כ עו"ד שלומי הדר

פסק דין

- 1
2 לפני תביעה בגין פגיעה בפרטיות, לפי חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת
3 הפרטיות").
4
5
6
7 **א. העובדות הצריכות לעניין ועיקר טענות הצדדים**
- 8 1. התובע, בעל השליטה בחב' רויכמן שיש ואבן בע"מ, העוסקת במכירת שיש (להלן: "חב'
9 רויכמן") והנתבע, בעל השליטה בחב' שחף אבן ושיש בע"מ שאף היא עוסקת במכירת שיש
10 (להלן: "חב' שחף"), היו, במועד הרלוונטי לתביעה בקשרים עסקיים. באפריל 2008, שהו
11 התובע והנתבע בתערוכה בתחום השיש בפלורידה.
12
- 13 2. התובע טוען כי במועד כלשהו במהלך התערוכה, ככל הנראה, הוא השאיר את הטלפון הנייד
14 שלו ברכב שכור בו נסעו שניהם, ובעת שיצא מהרכב לזמן מה, נטל הנתבע את הטלפון, נכנס
15 לתיקיית ההודעות שכתב התובע, קרא לכל הפחות שלושה מסרונים (הודעות SMS) שהתובע
16 כתב לאנשים אחרים, ואף צילם את ההודעות, ללא ידיעת התובע וללא הסכמתו.
17
- 18 3. הנתבע טוען שהתובע ביקש ממנו להגדיל את הכתב המוצג בטלפון הנייד. לצורך כך נכנס
19 לתיקיית ההודעות וכך, באופן אקראי ראה את שלושת המסרונים, מהם התברר לו כי
20 התובע הפר באופן בוטה הסכם בלעדיות שנכרת בין התובע וחב' רויכמן לבין חב' שחף. בגין
21 כך הגישה חב' שחף ביום 30.4.09 תביעה נגד התובע וחב' רויכמן (ת.א. 1477/09 בבית
22 המשפט המחוזי בתל אביב). (להלן: "התביעה הנוספת").
23

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-04-27245 רויכמן נ' כרמי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

4. התובע טוען כי לא ידע "בזמן אמת" אודות המעשה של הנתבע, והדבר נודע לו רק עם קבלת כתב התביעה בתביעה הנוספת. אז התברר לתובע כי הנתבע ביצע כלפיו עוולה, בכך שקרא ללא הסכמתו את המסרונים, צילם אותם וצירף את הצילומים ובהם תוכן המסרונים לכתב התביעה בתביעה הנוספת, ובכך גרם לפרסומם.
5. הנתבע טוען כי התובע ידע שהמסרונים התגלו לו עוד קודם להגשת התביעה הנוספת, וכי לאור תקופת ההתיישנות בת השנתיים שבחוק הגנת הפרטיות, התיישנה התביעה לפני הגשתה.
6. התובע מכחיש כי מסר את הטלפון לנתבע כדי להגדיל את הכתב המוצג במכשיר, וטוען כי גם לפי אם נקבל גרסה שקרית זו הרי שיש לפנינו הודאה של הנתבע כי לא נתנה לו רשות לקרוא את ההודעות ולצלם אותן.
7. הנתבע טוען כי גרסתו, הן בתצהיר בתביעה הנוספת והן בתביעה דנן, היא גרסת אמת. לטענתו, משביקש ממנו התובע להגדיל את הכתב המוצג ומסר לידיו לשם כך את הטלפון, הרי שהסכים לכך שהנתבע ייחשף תוך כדי כך למידע. עוד טוען הנתבע כי הוא לא תיעד מסרונים הנוגעים לצנעת חייו של אדם אלא מדובר בתוכן עסקי גרידא, המוכיח הפרה בוטה של הסכם בלעדיות שהתובע קשור אליו. כן טוען הנתבע כי העובדה שנעשה שימוש עסקי במכשיר עשוי אף הוא לשלול כל זכות לפרטיות שכן לתאגיד אין זכות לפרטיות.
8. לטענת התובע, במסגרת התביעה הנוספת הוא הגיש בקשה לפסילת ההודעות בטענה כי קריאתם וצילומם ללא רשות על ידי התובע מהווים האזנת סתר. לטענתו, בית המשפט בתביעה הנוספת קבע כי קריאת המסרונים אינה בגדר האזנת סתר, אולם הוסיף כי מעשה העוולה של הנתבע מהווה פגיעה בפרטיות.
9. הנתבע טוען כי מדובר בפרשנות מוטעית של ההחלטה על ידי התובע. כן לטענתו, בעצם הגשת הבקשה לפסילת ההודעות ויתר התובע על כל טענה מכוח חוק הגנת הפרטיות. עוד מוסיף הנתבע כי לאחר שנדחתה בקשתו של התובע לפסילת ראיות מכוח חוק האזנת סתר הוא הגיש בקשה נוספת לבית המשפט בתביעה הנוספת לפסול את המסרונים כראיות מכוח חוק הגנת הפרטיות.
- בכתב תשובתו טוען התובע כי הוא מעולם לא ויתר על הטענה בדבר הפגיעה בפרטיות אלא רק עתר לבית המשפט בתביעה הנוספת לדון בבקשה לפסילת ראיות מכוח חוק האזנת סתר. בהקשר לבקשתו לפסילת ראיות מכוח חוק הגנת הפרטיות, טוען התובע בכתב התשובה לכתב ההגנה כי בית המשפט בתביעה הנוספת דחה גם בקשה זו, אלא שהדחייה הייתה מטעם פרוצדוראלי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-04-27245 רויכמן נ' כרמי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
10. התובע טוען כי הנתבע ביצע כלפיו 3 עוולות של פגיעה בפרטיות בהתאם להוראות סעיף 1 ו- 2 לחוק הגנת הפרטיות, ובכלל זה לפי סעיף 5(2) לחוק הגנת הפרטיות, שכן הנתבע קרא למצער 3 מסרונים שכתב התובע ללא הסכמתו.
11. לטענת התובע יש לחייב את הנתבע בפיצוי ללא הוכחת נזק ביחס לכל עוולה של פגיעה בפרטיות וקריאת כל מסרון, ובסה"כ, נכון ליום הגשת התביעה – 173,016 ₪.
12. הנתבע טוען כי יש לדחות את התביעה גם בשל היעדר עילה, היותה של התביעה קנטרנית וטורדנית, התיישנות ושיהוי.
13. בעניין ההתיישנות טוען הנתבע כי כתב התביעה הומצא לו ביום 23.5.11 ואילו מעשי העוולה של פגיעה בפרטיות הנטענים אירעו באפריל 2008, כאשר תקופת ההתיישנות של תביעות אזרחיות בגין פגיעה בפרטיות היא שנתיים. הנתבע טוען כי התובע ידע כי בידיו תיעוד של המסרונים, זמן רב לפני הגשת התביעה הנוספת, שכן הדבר נודע לו במהלך פגישה שהתקיימה בין הצדדים לפני הגשת התביעה בניסיון למצוא פתרון לסכסוך.
14. בכתב התשובה טוען התובע כי העובדות המהוות את עילת התביעה (הפגיעה בפרטיות) נודעו לו רק במועד הגשת התביעה הנוספת, קרי: ביום 30.4.09. לכן, לטענתו, מרוץ ההתיישנות החל רק במועד זה, כך שהתביעה שהוגשה ביום 17.4.11, הוגשה לפני התיישנות עילת התביעה.
15. כמו כן, טוען הנתבע, כי יש למחוק את התביעה משום שלבית משפט זה אין סמכות לדון בה בשים לב למקום מגוריו של הנתבע ולמקום בו אירעה העוולה הנטענת (בפלורידה שבארה"ב). בכתב התשובה, טוען התובע, כי הצדדים הנם תושבי מדינת ישראל ואזרחיה ולכן הדין הישראלי חל עליהם גם בעת שהותם בחו"ל.

ג. דיון והכרעה

ג.1. סמכות לדון בתביעה

1. הנתבע טוען כי אין לבית משפט זה סמכות לדון בתביעה בשל המקום בו אירעה העוולה, בארה"ב.
2. אינני מקבלת טענה זו. מדובר בצדדים ששניהם אזרחי ישראל, הכפופים לדין הישראלי, ולפיכך יש לבית המשפט סמכות לדון בתביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-04-27245 רויכמן נ' כרמי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1
2
3
- 2.2. התיישנות**
- 4 1. הנתבע טוען להתיישנות עילת התביעה. לטענתו, כתב התביעה הומצא לו ביום 23.5.11
5 ואילו מעשי העוולה של פגיעה בפרטיות אירעו באפריל 2008, כאשר תקופת ההתיישנות של
6 תביעות אזרחיות בגין פגיעה בפרטיות היא שנתיים. הנתבע טוען כי לתובע נודע כי בידי
7 הנתבע מצויים המסרונים בפגישה שקיימו הצדדים בניסיון לפתור את הסכסוך ביניהם עוד
8 לפני הגשת התביעה הנוספת. טענה זו מוכחשת על ידי התובע הטוען כי עובדות אלה התגלו
9 לו רק כשקיבל את כתב התביעה בתביעה הנוספת שהוגש ביום 17.4.11. רק אז החל מרוץ
10 ההתיישנות וממילא לא התיישנה התביעה.
- 11
- 12 2. הדין במחלוקת זו, עם התובע, מטעמים כפי שיפורטו להלן.
- 13
- 14 3. המועד הקובע לעניין התיישנות התביעה הוא הגשת כתב התביעה ולא מועד המצאתו. סעיף
15 5 לחוק ההתיישנות, תשי"ח-1958 (להלן: "חוק ההתיישנות"), המגדיר את תקופת
16 ההתיישנות לתביעות אזרחיות, קובע:
17 **"התקופה שבה מתיישנת תביעה שלא הוגשה עליה תובענה (להלן – תקופת**
18 **ההתיישנות)..."**
- 19
- 20 סעיף 6 לחוק ההתיישנות קובע:
21 **"תקופת ההתיישנות מתחילה ביום שבו נולדה עילת התובענה."**
- 22
- 23 4. מהוראות אלה עולה כי תקופת ההתיישנות מתחילה ביום שבו נולדת עילת התביעה, והיא
24 מפסיקה להימנות במועד הגשת התביעה בגין אותה עילת תביעה.
- 25
- 26 5. הנתבע לא הוכיח כי התובע ידע אודות צילומי המסרונים קודם לקבלת כתב התביעה
27 בתביעה הנוספת. התובע לא הוכיח את הפגישה הנטענת של הצדדים בתחנת דלק לאחר דיון
28 בבית המשפט השלום בטבריה, לא עדות של בא כוחו דאז של הנתבע ששכח לטענתו לצרף
29 את המסרונים בהליך בבית המשפט השלום בטבריה, לא את הדברים שאמר הנתבע לתובע,
30 לטענתו, אודות המסרונים בפגישת המו"מ, ולא את פרוטוקול הדיון בתביעה הנוספת, שם
31 העיד, לטענתו, בנו של התובע כי ידע על המסרונים עוד לפני הגשת התביעה הנוספת.
32
- 33 6. לפיכך נדחית טענת הנתבע לפיה התיישנה עילת התביעה לפני הגשת כתב התביעה.
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-04-27245 רויכמן נ' כרמי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

3.3. פגיעה בפרטיות

1. התובע טוען לפגיעה בפרטיות על-פי סעיף 2(5) לחוק הגנת הפרטיות, הקובע:

"2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

...

(5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לענין זה, "כתב" – לרבות מסר אלקטרוני שהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001;

2. בעניינינו, תחילה צפה הנתבע בשלושת המסרונים ולאחר מכן צילם אותם והגיש אותם כראיה בתביעה הנוספת..

3. התובע מלין הן על העיון במסרונים והן על צילום שלהם והגשת כראייה בתביעה הנוספת.

4. סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות קובע בין השאר כי העתקת תוכן של כתב שלא נועד לפרסום או שימוש בתוכנו בלי רשות מאת הכותב מהווה פגיעה בפרטיות. סעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי "שימוש" הוא לרבות גילוי, העברה ומסירה.

5. מכאן שהן העיון במסרונים והן הגשת העתק שלהם במסגרת התביעה הנוספת מהווים לכאורה פגיעה בפרטיות. בעניינינו טוען, כאמור הנתבע כי העיון נעשה בהרשאה והגשת צילום המסרונים נעשתה בתוך לב להגנת עניין אישי כשר שלו ולא חרזה מהסביר בנסיבות

6. סעיף 4 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית, וסעיף 29א(ב) לחוק הגנת הפרטיות קובע כי ניתן לחייב את המעוול לשלם לנפגע פיצוי בלא הוכחת נזק.

4.4. צפייה במסרונים

1. התובע טוען כי לא נתן לנתבע הרשאה לצפות במסרונים. לטענתו, אף אילו נתן לנתבע את המכשיר כדי שיגדיל את הכתב המוצג בו, הוא לא היה משאיר את המכשיר אצל הנתבע כאשר חזר למתחם התערוכה כדי למצוא את משקפיו, במיוחד כאשר ידע ששלח מסרונים שעשויים להעיד על הפרת ההסכם בין חב' רויכמן לחב' שחף על ידי חב' רויכמן. מכאן,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-04-27245 רויכמן נ' כרמי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 טענתו, שאין לקבל את גרסת הנתבע לגבי הנסיבות בהן נתקל במסרונים, ויש לקבל את
2 גרסתו לפיה הנתבע צפה במסרונים ללא רשות. התובע טוען כי הנתבע לא הגיש ראייה
3 כלשהי שיש בה כדי להעיד על כך שהמכשיר ניתן לו כדי להגדיל את הכתב המוצג בו.
4
5 **2. במחלוקת זו אני מעדיפה את גרסתו של הנתבע, כפי שיפורט להלן.**
6
7 **3.** התובע עצמו מתאר סיטואציה בה הוא השאיר את הטלפון הנייד שלו בתוך הרכב, כאשר
8 הנתבע נשאר ברכב והתובע הלך לחפש את משקפיו (סעיף 20 למוצג ת/1). גרסה כאמור
9 מועלה גם הנתבע, אלא שלטענתו, לפני כן, ביקש ממנו התובע לנסות ולהגדיל את הכתב
10 המוצג במכשיר. אין זה סביר שאדם ישאיר את הטלפון הנייד שלו, מכשיר קטן שכל תכליתו
11 שיהיה זמין כאשר אדם אינו בביתו או במשרדו. גם התובע השתמש כאמור במכשיר. התובע
12 לא נתן בשום שלב גרסה כלשהי באשר לסיבה שבגינה השאיר את הטלפון ברכב שעה
13 שהנתבע נותר ישוב ברכב, אך לא גרסה לפיה שכח את הטלפון ברכב. לפיכך, אני מקבלת
14 את גרסת הנתבע שלא סתם הושאר המכשיר, אלא כדי לנסות ולהגדיל את הכיתוב המוצג
15 בו כך שיקל על התובע להשתמש בו למרות קושי בראייתו.
16
17 **4.** מעצם ההרשאה שנתן התובע לנתבע להגדיל את הכתב, עולה כי התובע הסכים מדעת
18 מכללא, כאמור בסעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות, לכך שהנתבע יצפה בתוכן השמור בו (במטרה
19 לנסות להגדיל את הכתב).
20
21 **5.** התובע העיד כי לא ייחס חשיבות למסרונים, ובכך הוא סותר את טענתו שלו כי אין זה
22 הגיוני בנסיבות שהוא ישאיר את המכשיר בידי הנתבע. במיוחד כך כאשר היחסים בין
23 הצדדים היו חבריים, דבר שגם התובע מאשר אותו (עמ' 5, שורות 4-11 לפרוטוקול).
24
25 **6.** התובע העיד בתצהירו כי אינו זוכר את הסיטואציה בה מסר לנתבע את מכשיר הטלפון
26 הנייד על מנת שזה יגדיל את תצוגת הכתב (סעיף 30 למוצג ת/1), והוסיף כי גם אם התרחש
27 אירוע כזה הרי שמועולם לא אישר לנתבע לקרוא את ההודעות שבמכשיר. צודק הנתבע
28 בסיכומיו כי התובע אינו שולל סיטואציה זו, כפי שהיה מצופה אילו אירוע כזה לא אירע,
29 אלא בוחר לטעון כי "אינו זוכר" אירוע כזה, דבר המעלה ספק בגרסת התובע.
30
31 **7.** אשר לטענה כי הנתבע לא הגיש ראייה לכך שהמכשיר ניתן לו כדי לנסות להגדיל את תצוגת
32 הכתב שבמכשיר, לא ברור איזו ראייה ציפה התובע שהנתבע יגיש ביחס לאירוע שהתרחש
33 בין שניהם ברכב בחו"ל.
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-04-27245 רויכמן נ' כרמי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 8. מקום שמדובר בגרסה מול גרסה, וכאשר במספר הזדמנויות, נסתרה עדותו של התובע
2 בגרסה קודמת שלו, בהתחשב בחוסר הסבירות שהתובע לא יזכור אירוע כאמור, ולאור
3 עדותו ההגיונית והקוהרנטית של הנתבע, אני מקבלת את גרסתו של הנתבע לגבי נסיבות
4 הצפייה במסרונים.
5
- 6 9. בסיכומיו טוען התובע כי הנתבע העיד כי ראה את המסרונים בטעות ובתום לב, וכי לא ניתן
7 להיכנס לתיבת ההודעות שבטלפון בטעות (עמ' 18, שורות 16-20 לפרוטוקול). בטענה זו אין
8 ממש. הטעות אליה התייחס הנתבע בעדותו אינה בעצם הכניסה לתיקיית ההודעות, שכן זו
9 נעשתה על מנת להגדיל את תצוגת האותיות, אלא מתייחסת לכך שהנתבע לא חיפש הודעות
10 מסוימות אלא ראה את ההודעות נשוא התובענה באקראי.
11
- 12 10. מהאמור לעיל עולה כי הנתבע החזיק במכשיר הנייד של התובע בהרשאה מהתובע. כמו כן,
13 מאחר והתובע ביקש מהנתבע להגדיל את תצוגת הכתב שבטלפון, ולשם כך נכנס הנתבע
14 לתיבת ההודעות, והצפייה בהודעות הייתה בלתי נמנעת לאור התכלית שלשמה נמסר
15 הטלפון לנתבע, הרי שההרשאה כללה גם הרשאה לצפות בהודעות.
16
- 17 11. הדוגמאות שמביא התובע בסיכומי התשובה (עמ' 23, שורות 3-10 לפרוטוקול) למתן
18 הרשאה לעשות דבר מסויים ללא הרשאה לעיין בחומר השייך לנותן ההרשאה ולהעתיקו,
19 אין בהן אנלוגיה לעניינינו, בו הבקשה להגדיל את תצוגת הכתב מביאה באופן בלתי נמנע
20 לכך שהנתבע יצפה בתוכן הכתוב על גבי המסך המצוי נגד עיניו.
21
- 22 12. לאור האמור לעיל, צפיית הנתבע במסרונים נעשתה בהרשאה של התובע, ואין בה פגיעה
23 בפרטיות.
24
25

5.3 העתקת המסרונים

- 26 1. התובע טוען לפגיעה בפרטיותו על ידי צילום המסרונים על ידי הנתבע, ללא הרשאתו.
27
28
- 29 2. הנתבע טוען כי לא היה במסרונים דבר מלבד עניין עסקי המצביע לכאורה על הפרה של
30 הסכם הבלעדיות שנכרת בין חב' רויכמן לחב' שחף, בכך שהתובע מתעתד להתקשר עם חב'
31 בשליטת מר רובינסון ב"מסלול עוקף" של הבלעדיות שנתנה לחב' שחף. עוד בהקשר זה,
32 טוען הנתבע, כי המכשיר הנייד ממנו צולמו המסרונים מצוי בבעלות חב' רויכמן ולא
33 בבעלותו האישית של התובע. לטענתו, מאחר ומכשיר הטלפון שייך לחברה ולא לאדם בעל
34 אישיות משפטית טבעית, לא נגרמה פגיעה בפרטיות של חב' רויכמן שכן אין לחברה זכות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-04-27245 רויכמן נ' כרמי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 לפרטיות. בנוסף, טוען הנתבע להגנת תוך הלב של הגנה על עניין אישי כשר שלו וטוען כי
2 צילם את המסרונים משום שעלתה מהם הפרה של הסכם הבלעדיות כאמור לעיל.
3
- 4 **3. אינני מקבלת את טענת הנתבע לפיה נשללת הפגיעה בפרטיות בשל כך שמכשיר הטלפון**
5 **מצוי בבעלותה של חברה.** המכשיר היה בשימוש של התובע, ואין חולק שהוא השתמש בו
6 לכל צרכיו, גם האישיים (עמ' 7, שורות 7-9 לפרוטוקול). הפגיעה הנטענת, והתביעה הוגשה
7 על ידי התובע, אישיות משפטית טבעית, ולא על ידי חב' רויכמן. לפיכך לא מתעוררת שאלת
8 זכותו של תאגיד לפרטיות במקרה של העתקת תוכל כתב נשוא סעיף 5(2) לחוק הגנת
9 הפרטיות.
- 10
- 11 **4. עם זאת אני מקבלת את טענתו השנייה של הנתבע, לפיה העתקת המסרונים נעשתה**
12 **בתום לב לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנתבע, והפגיעה לא חרגה מתחום הסביר**
13 **בנסיבות, כאמור בסעיפים 18 ו-20 לחוק הגנת הפרטיות.**
- 14
- 15 **5.** כאמור בין הצדדים והחברות שבשליטתם היו קשרים עסקיים. מהמסרונים עולה לכאורה
16 כי התובע הפר או עומד להפר את התחייבותו כלפי הנתבע לבלעדיות, ולהתקשר עם חברה
17 אחרת.
- 18
- 19 **6.** המבחן לעניין תום הלב שבסעיף 18(2) לחוק הגנת הפרטיות הוא מבחן סובייקטיבי, דהיינו
20 האם הנתבע סבר שהוא פועל כדין על מנת להגן על עניין אישי כשר שלו.
- 21
- 22 **7.** בהתקיים הנסיבה המקנה הגנת תום הלב, יש לבחון אם הנתבע עמד בנטל המוטל עליו
23 להוכיח כי הפגיעה לא חרגה מתחום הסביר, כאמור בסעיף 20(א) לחוק הגנת הפרטיות.
- 24
- 25 **8.** בעניינינו השימוש היחידי שעשה הנתבע בצילום המסרונים היה אך ורק במסגרת ההליכים
26 בתביעה הנוספת, והמגעים לפשרה שהיו בינו לבין התובע. מכאן, שפרסום הכתב לא חרג
27 מהסביר בנסיבות.
- 28
- 29 **9. אשר על כן, הנתבע חוסה תחת ההגנה של סעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת הפרטיות.**
- 30
31
32
33
34
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-04-27245 רויכמן נ' כרמי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

ג. פסיקתא

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16

1. התביעה נדחית.

2. התובע ישלם לנתבע הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 20,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ה' שבט תשע"ד, 06 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

רונית פינצ'וק
רונית פינצ'וק אלט, שופטת